

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1984-1985

Nr. 21

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

2 SEPTEMBER 1985

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	821
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur	823
M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden	828
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud	829
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid	832
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	833
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	834
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	834

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

**G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID**

**Vraag nr. 87
van 10 juli 1985
van de heer J. VALKENIERS**

CVI — Omvorming tot parastatale

Bij mijn weten is er sprake om het statuut van het Centrum voor Overheidsinformatiek, gevestigd te 3030 Leuven, Interleuvenlaan 16, nu een vzw, te wijzigen in een parastatale instelling.

Wanneer denkt de Minister dat dit zal gerealiseerd worden?

Antwoord

De Vlaamse Executieve zal zich te gelegener tijd dienen uit te spreken over een eventuele wijziging aan het statuut van het Centrum voor Overheidsinformatiek.

Het spreekt vanzelf dat dit zal gebeuren op basis van een volledig en gemotiveerd dossier.

**Vraag nr. 91
van 15 juli 1985
van de heer G. BEERDEN**

Vlaamse Administratie — Bevorderingen

Onlangs werd een reeks bevorderingen in de Vlaamse Administratie goedgekeurd.

Hierin blijft geen enkel landbouwkundig ingenieur voor te komen, alhoewel er betrokkenen waren die aan de vereiste voorwaarden voldeden.

Mag ik u daarom bijgaande vragen stellen?

1. Is dit juist?
2. Zo ja, zijn er redenen waarom dit niet kan? Welke? Op welke wettelijke beschikking steunen deze?
3. Zijn er voorstellen om deze bezwarende beschikkingen te wijzigen?
4. Wordt de personeelsformatie van de Vlaamse Administratie kortelings aangepast en zo ja, zullen de landbouwingenieurs dan een kans krijgen?

Wanneer verwacht u de goedkeuring hiervan?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat in het kader van een ondertussen afgelopen eerste

bevorderingsprocedure geen betrekkingen verbonden aan de graden van de loopbaan van landbouwkundig ingenieur werden openverklaard.

Deze betrekkingen waren immers niet opgenomen in het besluit van de Vlaamse Executieve van 30 mei 1984 houdende vaststelling van de personeelsformatie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. De personeelsformatie van 30 mei 1984 voorzagt immers geen opsplitsing van de loopbaan van landbouwkundig ingenieur en van deze van burgerlijk ingenieur.

Deze opsplitsing werd wel doorgevoerd bij besluit van de Vlaamse Executieve van 24 juli 1985 tot wijziging van het voormelde Executievebesluit van 30 mei 1984.

Ingevolge deze aanpassing van de personeelsformatie zal het derhalve mogelijk zijn in een tweede bevorderingsprocedure, waarmee wellicht begin september effectief gestart wordt, over te gaan tot openverklaring van bevorderingsbetrekkingen van de loopbaan van de landbouwkundig ingenieur.

**Vraag nr. 92
van 19 juli 1985
van de heer J. VALKENIERS**

Vlaamse Administratie — Taalgebruik

De gewone Vlaming moet te Brussel als enkeling voortdurend optornen tegen de verfransende invloed van officiële organismen en private instellingen. Het spreekt uiteraard vanzelf dat de officiële instellingen van de Vlaamse Gemeenschap ter zake het voorbeeld moeten geven om Brussel te doen uitgroeien tot de waarachtige hoofdstad van Vlaanderen.

Met enige verbijstering hebben wij dan ook vernomen dat de hoge ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap het Frans zouden gebruiken in hun betrekkingen met de immobielmaatschappijen over de inplanting van de nieuwe kantoorgebouwen voor de Vlaamse Administratie.

Dit getuigt niet alleen van een onthutsend gebrek aan elementair Vlaams zelfbewustzijn maar heeft uiteindelijk nefaste gevolgen voor de tewerkstelling van de Vlamingen.

Geconfronteerd met dergelijke mentaliteit zullen de immobielmakelaars er zeker geen bezwaar meer in zien bij voorkeur een beroep te doen op Frantalgische studiebureaus en Franstalige architecten, aannemers en toeleveringsbedrijven enz.

Daarom wou ik de geachte Minister vragen:

1. of het juist is dat in voormelde onderhandelingen het Frans werd gebruikt;
2. wat de Minister denkt te doen om aan deze onaanvaardbare praktijken onverwijld een einde te stellen?

Antwoord

In antwoord op zijn sub 1 gestelde vraag kan ik het geachte lid mededelen dat uit het ingesteld onderzoek

het tegenovergestelde is gebleken van hetgeen door het geachte lid aangebracht wordt.

Vraag nr. 94
van 23 juli 1985
van mevrouw M. SMET

Dienstverplaatsingen van ambtenaren — Aanrekenen dagvergoeding

Ik zou het op prijs stellen een concreet antwoord te krijgen op de vragen die betrekking hebben op volgende gevallen inzake het personeel van de Vlaamse Gemeenschap.

Een ambtenaar heeft toelating zijn persoonlijk voertuig te gebruiken om zijn dienstverplaatsing uit te voeren. Hij is gerechtigd op een kilometervergoeding gelijk aan 9,05 F per kilometer, (9 pk belastbaar vermogen) en op een dagvergoeding van 302,802 F. (Deze ambtenaar is in rang 23 ingedeeld).

Geval A: Bedoelde ambtenaar moet een dienstverplaatsing maken, buiten de agglomeratie van zijn standplaats, naar een plaats in de gemeente X. Zijn aanwezigheid is aldaar noodzakelijk gedurende 6 uren, daarin is het 13e en 14e uur begrepen. Aangezien de afstand van zijn woonplaats naar de gemeente X, groter is dan de afstand van zijn standplaats naar de gemeente X, brengt hij de afstand, afgelegd langs de kortste weg, van zijn standplaats naar de gemeente X in rekening, zijnde 24 km. Deze afstand is kleiner dan de wettelijke afstand tussen zijn standplaats en de gemeente X, zijnde 26 km.

Geval B: Dezelfde ambtenaar moet zich op een andere dag verplaatsen naar een plaats in de gemeente Y. (Terug buiten de agglomeratie). De kortste afgelegde weg bedraagt in deze situatie 20 km, daar waar de wettelijke afstand tussen de gemeente Y en zijn standplaats 24 km bedraagt. Zijn aanwezigheid aldaar is gedurende 8 uren noodzakelijk, in deze periode is het 13e en 14e uur inbegrepen.

Wat mag of moet deze ambtenaar 's middags doen in het geval A en B:

1. zijn middagmaal gebruiken in de gemeente X en Y, en zijn dagvergoeding aanrekenen?
2. Zich 's namiddags met zijn persoonlijk voertuig verplaatsen naar zijn standplaats, om aldaar het middagmaal te gebruiken, en dan terug naar de plaats in de X of Y rijden, en tweemaal de afgelegde afstand in rekening brengen, zonder dat hij dan zijn dagvergoeding in rekening brengt?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Inzake reis- en verblijfsvergoedingen vallen de personeelsleden van de Vlaamse Gemeenschap onder dezelfde regelingen als deze die gelden voor het Rijks-personeel, nl. het koninklijk besluit van 18 januari 1965 houdende algemene regeling inzake reiskosten en het koninklijk besluit van 24 december 1964 tot vaststelling van de vergoedingen wegens verblijf-

kosten toegekend aan de leden van het personeel der ministeries.

Luidens art. 5, 3e alinea van laatstgenoemd koninklijk besluit wordt de verblijfsvergoeding niet toegekend wanneer de reis berekend van centrum tot centrum van een agglomeratie of een gemeente volgens de lijst van de wettelijke afstanden gevoegd bij het koninklijk besluit van 9 oktober 1908, geschiedt binnen ten hoogste 5 kilometer in de omtrek. Deze afstand wordt op 25 kilometer gebracht, indien de reis per motorrijwiel of per autovoertuig geschiedt. Van deze regel kan afgeweken worden op gunstig advies van de inspecteur van financiën.

1. Zowel in het geval A als in het geval B van de door het geachte lid gestelde vraag bedraagt de in aanmerking te nemen afstand geen 25 km zodat de verblijfsvergoeding in rechte niet verschuldigd is.
2. Anderzijds wordt luidens art. 14 van het koninklijk besluit van 18 januari 1965 houdende algemene regeling inzake reiskosten voor de berekening van de kilometervergoedingen als grondslag genomen de werkelijke afstand in kilometers volgens de gevolgde wegen, met dien verstande evenwel dat de personeelsleden die niet wonen ter standplaats van hun ambt en die een dienstreis ondernemen met hun woonplaats als vertrek- of eindpunt, geen hogere vergoeding kunnen bekomen dan die welke hun zou verschuldigd zijn indien de reizen van of naar hun standplaats waren geschied. Uit dit voorschrift blijkt dat men slechts rekening mag houden met de reële afstand tussen het vertrek- en eindpunt van de dienstreis volgens het normale traject en dat de verplaatsingen naar de standplaats om aldaar het middagmaal te gebruiken niet worden meegeteld.

Vraag nr. 96
van 2 augustus 1985
van de heer H. SUYKERBUYK

Europees Sociaal Fonds — Steun voor projecten Vlaamse gemeentebesturen

Uit de lange lijst van bijdragen, door het Europees Sociaal Fonds in 1985 uitgekeerd aan Nederlandse initiatieven, valt op dat er zeer velen bij zijn, toegekend aan Nederlandse gemeentebesturen, voor projecten ter bevordering van werkgelegenheid of begeleiding van werklozen.

Behoudens vergissing van mijnentwege, worden weinig gemeentelijke initiatieven in Vlaanderen met een financiële steun uit het Europees Sociaal Fonds begiftigd.

Ligt dat aan het feit dat Vlaamse gemeentebesturen veel minder projecten zoals genoemd opzetten of zijn ze onvoldoende ingelicht over de mogelijkheid voor dergelijke projecten vanuit het Europees Sociaal Fonds middelen te bekomen?

Deze laatste onderstelling lijkt me niet gezocht en daarom verzoek ik de Executieve op dit vlak de lokale besturen zowel informatief als begeleidend, zoals hulp bij dossieraanvragen enzovoort, **op te treden**

Antwoord

Uit de „Inventaris Werklozenwerking Vlaanderen 1983” die in opdracht van de Vlaamse Executieve door een interuniversitaire onderzoeksgroep werd opgesteld, en die op dit ogenblik wordt geactualiseerd, is gebleken dat zeer weinig gemeenten gestructureerde projecten hebben opgezet voor de begeleiding van werklozen.

Niettemin is er bij de gemeentebesturen en bij diverse potentiële privaatrechtelijke promotoren ongetwijfeld onvoldoende vertrouwdheid aanwezig met de mogelijkheden die het Europees Sociaal Fonds biedt.

Om die reden wordt op dit ogenblik door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een brochure over het Europees Sociaal Fonds uitgewerkt die op zeer ruime schaal zal worden verspreid, en die op een bevattelijke wijze alle informatie zal bevatten over de projecten die in aanmerking kunnen komen voor subsidiëring en over de te volgen procedure.

Vraag nr. 98
van 12 augustus 1985
van de heer L. VANHORENBEEK

Toxicomanie — Epidemiologische gegevens

Op onze parlementaire vraag nr. 193 d.d. 8 mei 1985 aan de Staatssecretaris voor Volksgezondheid van de nationale Regering werd ons o.m. geantwoord dat waarschijnlijk de mogelijke resultaten van het door ons gevraagde onderzoek in de archieven van respectievelijk de Franse en Vlaamse Gemeenschap bevinden. Wij mochten dit antwoord bekomen nadat wij een verkeerd antwoord kregen van de Staatssecretaris op onze vraag in deze nr. 105 d.d. 21 januari 1985 en een wedervraag op onze vraag nr. 156 d.d. 12 maart 1985.

De vraag luidde:

Destijds werd door de heer F. Bosquet, directeur-generaal van de afdeling Sociale Geneeskunde, een enquête onder de geneesheren van ons land georganiseerd om een epidemiologisch overzicht te verkrijgen over de druggevalen in de medische circuits tijdens het jaar 1971.

Mag ik van de bewindslieden vernemen — in Vlaanderen, Brussel en Wallonië — hoeveel geneesheren dit enquêteformulier destijds ingevuld hebben? Werd er ondertussen reeds overgegaan tot het organiseren van een nieuwe enquête nu het druggebruik langs medicale weg zo sterk zou zijn toegenomen?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Gezondheid.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het antwoord op deze vraag tot de bevoegdheid behoort van de Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid, aan wie dezelfde vraag werd gesteld.

K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 246
van 21 juni 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Kasteel Selsaeten te Wommelgem — Uitbreiding gebouwencomplex

Bij koninklijk besluit van 20 november 1981 werd het Kasteel van Selsaeten te Wommelgem een beschermd monument. Daarenboven werd de omgeving van dit kasteel (met remise en boerderij) als dorpsgezicht beschermd. Dit kasteel fungeert nu als een bejaardentehuis.

Ik verneem dat de eigenaar van dit kasteel een nieuw complex voor bejaarden wil optrekken en dit op een afstand van 27 m van het beschermd kasteel. Hij heeft daartoe reeds bij het betrokken gemeentebestuur een aanvraag ingediend. De gevelbreedte van dit nieuw gebouwencomplex bedraagt 60 m en de bouwhoogte 12,5 m. De totale ruimte zou ruim 17.500 m beslaan. Er wordt mij medegedeeld dat voor de verwezenlijking van deze plannen heel wat groen zal moeten opgeofferd worden.

Kan de Minister mij meedelen of de huidige wetgeving het toelaat dat op genoemde plaats een nieuw gebouwencomplex wordt opgericht? Zo ja, onder welke voorwaarden? In ontkennend geval, waarom niet?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 21 juni 1985 kan ik het geachte lid mededelen dat het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten bepaalt dat, wanneer het om beschermde goederen gaat, voor alle stedenbouwkundige vergunningen het bindend advies van de minister (van cultuur) of zijn gemachtigde moet worden ingewonnen.

Het kasteel Selsaeten te Wommelgem met zijn omgeving werd bij koninklijk besluit van 20 november 1981 als monument en dorpsgezicht beschermd.

De betrokken zone is in het gewestplan Antwerpen opgenomen als parkgebied en een deel als zone voor openbaar nut. Het kasteel en de bestaande bejaardenbehuizingen vallen binnen deze zone. De huidige aanvraag houdt in dat binnen het daartoe voorziene gebied een nieuwbouw wordt opgericht die voldoet aan de eisen die aan een bejaardencentrum worden gesteld waarbij tevens de onesthetische bouwselen die thans bestaan kunnen afgebroken worden en het kasteel kan ontlast worden van een niet aangepaste functie. De voorgestelde nieuwbouw komt echter als zeer massaal over en de gevelarchitectuur past allerminst binnen de beschermde omgeving. Mijn diensten hebben dat ook gevraagd een nieuw ontwerp voor te leggen met een architectuur die zich beter integreert.

Vraag nr. 247
van 24 juni 1985
van de heer J. GABRIELS

Voeren — Erkenning Openbare Bibliotheek

In Voeren stelt zich nog steeds het probleem van het niet erkennen van de Openbare Bibliotheek aldaar. De oorzaak hiervan ligt zonder meer bij het Gemeentebestuur, die ter zake weigert op te treden. In de lijn van de erkenning van de culturele raad aldaar en gezien de bijzondere situatie aldaar lijkt het logisch dat Voeren een afwijking moet krijgen van het bibliotheekdecreet van 19 juni 1978. Ingevolge het KB van 13 september 1979 kan de gemeente Voeren — met minder dan 5.000 inwoners — zich verenigen met een erkende gemeentelijke bibliotheek; dit zou bijvoorbeeld Riemst of Tongeren kunnen zijn. Daarvoor moet evenwel het gemeentebestuur van Voeren de aanvraag doen.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Hoe is het te verklaren dat de gemeente Voeren tot op heden nog geen aanvraag heeft ingediend voor officiële erkenning van haar bibliotheek?
2. Welke stappen heeft de Minister tot op heden genomen om het bestuur van de gemeente Voeren aan te sporen tot het oprichten van een officieel erkende bibliotheek?
3. Is het de Minister bekend dat er dringend maatregelen noodzakelijk zijn om de uitbouw van de bibliotheek in Voeren niet alleen te bestendigen maar ook verder te stimuleren?
 Welke maatregelen denkt de Minister te nemen om deze bibliotheek officieel te erkennen?
4. Acht de Minister het niet noodzakelijk om de erkenning van de openbare bibliotheek in Voeren via een afwijking van het bibliotheekdecreet tot stand te brengen?
5. Welke subsidies werden tot op heden — en dit sinds 1978 — aan de Voerstreek gegeven met het oog op het uitbouwen van een bibliotheek?

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat wat zijn algemene vragen betreft, ik meen het geachte lid te moeten verwijzen naar mijn antwoord op vraag nr. 207 van 7 mei 1985 van de heer J. Valkeniers.

Wat de concrete situatie betreft kan ik het geachte lid meedelen dat er op dit ogenblik te Voeren twee vrije openbare bibliotheken erkend zijn onder het regime van de wet van 17 oktober 1921. Zij worden beheerd door de VZW vrije openbare bibliotheken Voeren en zijn respectievelijk gevestigd te Sint-Martens-Voeren en te 's-Gravenvoeren.

In 1981 en 1982 diende deze VZW een aanvraag in om erkend te worden als privaatrechtelijke plaatselijke openbare bibliotheek. De aanvraag kon omwille van diverse tekortkomingen niet worden gehonoreerd.

Omdat er zonder wijziging van het bibliotheekdecreet (en uiteraard ook enkele uitvoeringsbesluiten) geen mogelijkheden zijn om te Voeren tot een erkende plaatselijke openbare bibliotheek te komen, ligt bij de Vlaamse Executieve een voorstel ter tafel om aan de VZW vrije openbare bibliotheken Voeren een nominatiusubsidie toe te kennen.

Op deze wijze zal de openbare leatuurvoorziening te Voeren in elk geval op een bredere financiële basis kunnen gebeuren dan tot nog toe het geval was.

Sinds 1978 werden op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap aan de twee erkende vrije bibliotheken de volgende toelagen toegekend :

A. Toelagen voor de aankoop van boeken.	's-Gravenvoeren	St.-Martens-Voeren
1978 (*)	16.875 fr.	6.575 fr.
1979 (**)	33.750 fr.	29.700 fr.
1980- 1985 (***)	16.875 fr.	13.125 fr.

(*) (werkjaar 1976)

(**) (werkjaar 1977 en 78)

(***) (werkjaar 1979- 1984)

B. Een vergoeding voor het bibliotheekpersoneel.

1978	3.000 fr.	3.000 fr.
1979	18.000 fr.	18.000 fr.
1980-1985	9.000 fr.	9.000 fr.

C. Een tiental abonnementen op tijdschriften vanuit de Dienst voor openbaar bibliotheekwerk.

Tenslotte dient nog aangestipt dat sedert 1960 ook het provinciebestuur van Limburg zeer grote inspanningen levert t.a.v. het openbare bibliotheekwerk te Voeren en dit vooral door het ter beschikking stellen van collecties en bibliotheconomisch meubilair.

Vraag nr. 253
van 5 juli 1985
van de heer P. TANT

Jaar van de Muziek — Aanwending kredieten

De begrotingsberaadslaging van de Vlaamse Executieve (nr. VE-K. 53) van 24 april 1985 voorziet in de machtiging tot vastlegging, ordonnancering en betaling voor een bedrag van 20 miljoen frank.

Graag hadden wij van de geachte Gemeenschapsminister vernomen welke de preciese bestemming is van dit krediet.

Hoeveel ervan werd reeds besteed en voor wat?

Welk precies bedrag werd reeds aan drukwerken uitgegeven en hoe gebeurde de verspreiding ervan?

Welke concrete resultaten werden hiermee beoogd?

Antwoord

Antwoordend op de vraag van het geachte lid van de Vlaamse Raad kan ik hem meedelen dat bij begrotingsberaadslaging VE-K. 53 van 24 april 1985 de V.E. in de machtiging voorzag tot vastlegging, ordonnancering en betaling voor een bedrag van 20,0 mil-

joen frank op een nieuw artikel 12.22.02 „ Allerhande uitgaven voor het Jaar van de Muziek “, in te schrijven op Sectie 47, Titel 1 van de Begroting van de Vlaamse Gemeenschap 1985.

Bij de begrotingsberaadslaging VE-K. 54 van 17 juli 1985 besliste de V.E. bijkredieten voor het lopende jaar 1985 goed te keuren, die ingevolge de opmerking van het Rekenhof van 20 juni 1985 uitgesplitst zijn als volgt:

- a. Op Sectie 47, artikel 12.2 1.02 „ Allerhande uitgaven tot bevordering van de muziek, concerten van symfonische- en kamermuziek, verschillende manifestaties ” : 5 miljoen.
- b. Op Sectie 96, artikel 02.01.02 „ Dotatie aan het Commissariaat-Generaal voor Internationale Culturele Samenwerking van de Vlaamse Gemeenschap : 15,0 miljoen.

Deze laatste 15,0 miljoen werden goedgekeurd ten behoeve van de vzw „ Stuurgroep voor de Vlaamse Gemeenschap voor het Europees Jaar van de Muziek “.

Tot dusver werd nog geen geld besteed van de 15 miljoen gezien deze som tot op heden nog niet ter beschikking gesteld werd van het Commissariaat-Generaal ten behoeve van de Stuurgroep. Tot op heden werd aan drukwerk voor 1.400.742 fr. besteed. De verspreiding van dit drukwerk gebeurde door het Commissariaat-Generaal met de medewerking van allerlei culturele instanties.

**Vraag nr. 260
van 15 juli 1985
van de heer J. SLEECKX**

BRT — Sollicitatiegegevens 1984

Ik had graag de beschikking gehad over de informatie voor 1984 betreffende de sollicitatiegegevens van de BRT :

- aantal examens ;
- voorwaarden tot deelneming aan die examens (grootte inschrijvingsgeld, het al dan niet voorafgaandelijk opsturen van attesten) ;
- inkomsten van die examens;
- aantal kandidaten, aantal geslaagden, aantal aangeworvenen, aantal in wervingsreserve.

Antwoord

BRT — Sollicitatiegegevens 1984

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen :

1. Aantal examens met openbare oproep door de BRT georganiseerd in 1984: 6
2. Voorwaarden tot deelneming:
 - a. grootte van het inschrijvingsgeld
 - 400 fr. voor examens van niveau 1
 - 300 fr. voor examens van niveau 2
 - 200 fr. voor examens van niveau 3 en 4

(dit zijn de tarieven toepasselijk bij het Vast Wervingssecretariaat).

b. attesten

bij de inschrijving moeten de kandidaten een voor eensluidend verklaard afschrift van het vereiste diploma indienen, De niet-geslaagde kandidaten krijgen het afschrift terug samen met het bericht dat ze voor het examen gezakt zijn.

3. Inkomsten van de inschrijvingsgelden in 1984: 240.000 fr.
4. Aantal inschrijvingen voor de examens van 1984: 877
Aantal geslaagden voor die examens : 101
Aantal aanwervingen op basis van die examens: 28
Aantal kandidaten die nog in de betrokken wervingsreserves blijven : 73

**Vraag nr. 262
van 17 juli 1985
van de heer J. VERNIERS**

Bevorderingscursussen — Uitsluiting van tijdelijke militairen

Blijkens het koninklijk besluit van 9 november 1971 heeft het Ministerie van Onderwijs op last van Openbaar Ambt reeds meermaals cursussen georganiseerd waarvan de laatste reeks startte op 1 april 1985. De cursussen worden enkel ingericht voor het vast benoemd personeel en de tijdelijke officieren en onderofficieren en zelfs de tijdelijke vrijwilligers zijn daarvan uitgesloten. Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen:

1. op grond van welke wettelijke bepaling de tijdelijke militairen hiervan uitgesloten zijn;
2. of er afzonderlijke cursussen zullen worden georganiseerd om de tijdelijke militairen nog overlevingskansen te geven na hun 10-jarig vast contract in Landsverdediging, om een passende betrekking te vinden?

Antwoord

Bevorderingscursussen — Uitsluiting van tijdelijke militairen

In antwoord op deze vraag moet ik het geachte lid mededelen dat de „ schriftelijke rijksleergangen ter voorbereiding van administratieve examens ” een nationale materie is gebleven en dus geenszins onder de bevoegdheden van de Gemeenschapsminister van Cultuur ressorteert.

**Vraag nr. 263
van 18 juli 1985
van de heer J. DE MOL**

Watermolen Rotselaar — Restauratie

De watermolen van Rotselaar werd op 22 juni 1983 beschermd als industrieelarcheologisch monument.

We stelden een vraag op 29 maart 1985 (nr. 166); u antwoordde dat de financiële gevolgen van de restauratie vanaf juli 1985 zouden gekend zijn.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij een antwoord geven op de volgende vragen:

1. welk akkoord werd gesloten met de nieuwe eigenaar van de watermolen van Rotselaar? Welke financiële afspraken zullen worden gemaakt?
2. Welk programma van uit te voeren werken werd door de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu voorgelegd? Welke fasering wordt voorzien?
3. Werd intussen de procedure van dringende instandhoudingswerken reeds ingezet voor de daken en de turbines?
4. Welke concrete afspraken werden gemaakt met de Dienst Landbouwstructuren om een sluis te bouwen op de hoofdarm opdat er voldoende water beschikbaar zou zijn om de turbines te laten draaien? Welke fasering en financiële afspraken werden er gemaakt?
5. Wat zou de restauratie van de watermolen kosten? Welke verdeelsleutel zal hier worden gehanteerd?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 18 juli 1985 kan ik het geachte lid mededelen dat de aankoop van de watermolen te Rotselaar met enige vertraging is doorgegaan.

Met de nieuwe eigenaar werd overeengekomen dat de restauratiewerken over een nieuwe periode zouden gefaseerd worden.

In eerste instantie worden de dringende **instandhoudingswerken** aan de daken en aan de turbine voorbereid, dit in samenspraak met de ter zake bevoegde dienst.

Verwacht wordt dat deze werken in de loop van het najaar in uitvoering zullen gaan.

De procedure moet door de eigenaar nog officieel worden aangevraagd. Bij zijn aanvraag moet de opdrachtgever een nota indienen waarin hij de programmatie van de nog verder uit te voeren restauratiewerken omschrijft, met inbegrip van een raming der kosten en een opgave van de financiële weerslag ervan voor de betrokken instanties.

Met betrekking tot de watertoevoer naar de turbine, werd informeel afgesproken dat de Dienst Landbouwstructuren op de hoofdarm een automatische stuw zal bouwen, indien deze arm kan ingericht worden om de maximum debieten af te voeren.

De financiële implicaties van het hele project moeten nog onderzocht worden op basis van nog te verschaffen gegevens.

Vraag nr. 264 van 18 juli 1985 van de heer J. DE MOL

Wijngaardberg Wezemaal-Rotselaar — Fitometer, weekendverblijven en niet-georganiseerde motorcross

Op 16 februari 1985 stelden we een vraag over de aanleg van een fitometer in het beschermd landschap van de Wijngaardberg. U stelde in uw antwoord dat de aanleg van de fitometer verboden is en dat geen afwijking, voorzien in artikel 6 van de wet van 7 augustus 193 1, werd verleend.

Kan de Gemeenschapsminister mij een antwoord geven op de volgende vragen?

1. Zal u deze fitometer laten verwijderen of zal u ingaan op de vraag van de gemeente om toch een afwijking te verlenen in het kader van artikel 6 van de wet van 7 augustus 193 1?
2. In onze vraag van 11 april 1985 suggereerden we om de fitometer over te brengen naar het geplande recreatiedomein Ter Heide. Hoe heeft het gemeentebestuur op dit door u overgemaakte voorstel gereageerd?
3. Wat is het resultaat van het aangekondigde onderzoek (vraag van 16 januari 1985, nr. 101) in verband met de 7 weekendverblijven die zich in het beschermd landschap bevinden?
4. U kondigde ook aan dat u bij de gemeentelijke overheid had aangedrongen op een verscherpt toezicht op niet-georganiseerde motorcross. Wat is het resultaat hiervan?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 18 juli 1985 kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Het ligt in de bedoeling om, overeenkomstig het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 25 april 11., de zonder machtiging en in overtreding van het beschermingsbesluit geplaatste fitometer te laten verwijderen. De Commissie was van oordeel dat het om een vrij opzichtige, vanuit landschappelijk, esthetisch en ecologisch standpunt moeilijk te verantwoorden ingreep gaat. Er zal geen machtiging worden verleend tot het plaatsen van een fitometer.
2. Het Gemeentebestuur heeft in een brief van 20 maart 11. de intentie te kennen gegeven om een fitometer te plaatsen op het recreatiedomein Ter Heide te Rotselaar, maar stelt dat het ten slotte voor de Wijngaardberg geopteerd heeft, omdat Ter Heide nog in volle uitbouw is en zowel terrein als bodem voorlopig nog ongeschikt zijn voor fitometeractiviteiten. Hieruit leid ik af dat het Gemeentebestuur de Wijngaardberg hoogstens als een tijdelijke oplossing beschouwt.
3. Hierop kan ik alleen het antwoord op de vraag nr. 101 van het geachte lid herhalen.

Binnen de perimeter van het beschermde landschap komen vier weekendverblijven voor, nl. op de percelen 199g4, 199d5, 199c5 en 199f3.

Alle bevinden zich op de zuidflank van de Wijn-gaardberg. Dat deze vier weekend-verblijven reeds lang vóór de bescherming bestonden, blijkt o.m. uit de luchtfoto's van 1970 en 1976. Het eerstgenoemde verblijf werd sinds geruime tijd verlaten en staat momenteel te verkrotten.

Op grond van het beschermingsbesluit kan derhalve geen afbraak of verplaatsing gevorderd worden. Het wegwerken van deze verblijven ligt buiten mijn bevoegdheid.

Binnen de perimeter komen — verspreid over het plateau en de zuidflank — bovendien een tiental kleine gereedschapsloodsen voor die door de fruittelers worden gebruikt. Ook deze bouwsels waren reeds vóór de bescherming aanwezig, alhoewel enkele blijken verplaatst te zijn.

4. Bij het Gemeentebestuur werd door mijn diensten aangedrongen op een verscherpt politieel toezicht. In hoever dit een afname voor gevolg had van het aantal „wildcrossers” kon vooralsnog niet worden uitgemaakt. Alleszins werden sindsdien geen concrete klachten meer geregistreerd.

Vraag nr. 268
van 23 juli 1985
van de heer D. VERVAET

Grimbergen — Bescherming dorpskern

Via de pers verneem ik dat het Cultuurhistorisch patrimonium van Grimbergen (Brabant) een ganse reeks beschermde gebouwen evenals beschermde gezichten omvat.

Vreemd genoeg valt de typische dorpskern met een aantal gevels uit de XVIIde en XVIIIde eeuw geenszins onder de toepassing van het decreet tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten dat de Cultuurraad van de Nederlandse Cultuurgemeenschap in 1976 uitvaardigde.

Daarom stel ik volgende vragen aan de geachte Minister.

1. Worden vermelde gebouwen in bescherming genomen?
Zo ja? Wanneer?
Zo neen? Waarom?
2. Is er een onderzoek naar de bescherming van deze gebouwen ondernomen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 23 juli 1985 kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De beschermingsprocedure van de dorpskom van Grimbergen heeft een reeds meer dan 10-jarige geschiedenis.

Een eerste onderzoek naar de mogelijkheid van een bescherming als landschap van de dorpskom en van een aantal gebouwen als monument dateert van 1973, dus van vóór het decreet van 1976 dat toeliet dergelijke ensembles als dorpsgezicht te beschermen. Het dossier, dat toen was opgesteld door de plaatselijke werkgroep „Eigen Schoon” onder begeleiding van

een inspecteur van de toenmalige Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg en van een lid van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen, kreeg vanwege deze Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen een gunstig advies op 17 januari 1974. Op 25 maart 1974 verleende de toenmalige Minister van Nederlandse Cultuur en Vlaamse Aangelegenheden zijn akkoord tot het inzetten van de beschermingsprocedure. Gezien de zware administratieve procedure (niet minder dan 74 verschillende eigenaars moesten opgezocht worden en persoonlijk betekend) eigen aan een bescherming als landschap, werd dit beschermingsvoorstel niet met een koninklijk besluit afgesloten.

Na het van kracht worden van het decreet van 6 maart 1976 ter bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, werd een nieuwe procedure ingesteld, weer op basis van een voorstel dat door dezelfde plaatselijke kring „Eigen Schoon” was uitgewerkt in 1977.

Dit leidde tot een voorontwerp dat door de toenmalige Minister op 13 februari 1978 getekend werd en officieel betekend op 5 april 1978. Het ontwerp van lijst ter bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten werd vastgesteld bij ministerieel besluit van 9 mei 1980 en betekend op 19 mei 1980.

Dit leidde ten slotte tot een ontwerp van Besluit van de Vlaamse Executieve houdende de bescherming als dorpsgezicht van de dorpskom en van 17 monumenten in de dorpskom. Dit ontwerp werd door mij voorgedragen bij de Vlaamse Executieve, maar werd om redenen van stedenbouwkundige aard niet goedgekeurd.

Vraag nr. 269
van 23 juli 1985
van de heer M. OLIVIER

Bibliotheekpersoneel — Discriminaties

In een omzendbrief dd. 14 juli 1981 wordt gesteld dat het bibliotheekpersoneel preferentiële barema's geniet. Anderzijds geniet het leidend en technische personeel van een openbare bibliotheek, ingericht door een gemeente of een provincie, het personeelsstatuut van toepassing op die gemeente of provincie en wordt de wedde van het bibliotheekpersoneel vastgesteld en uitbetaald door het inrichtende bestuur. Het inrichtend bestuur ontvangt, dan weddetoelagen. Die preferentiële barema's honoreren de specifieke aanwervingsvoorwaarden en de specifieke arbeidstijden verbonden aan de openingsuren.

Op het bibliotheekpersoneel is het administratief en geldelijk statuut van toepassing van het inrichtende bestuur hetzij de gemeente, hetzij de provincie. Niettemin blijven zij verstoken van de toekenning van een aantal voordelen o.a. geen recht op diplomabijlagen om reden van preferentiële barema's, barema's die ze werden toegekend in het kader van het bibliotheekdecreet en de erkenning van de specifieke taak van het bibliotheekpersoneel.

Andere graden (bv. politie, brandweer) hebben ook preferentiële barema's. Deze vergoeden de zwaardere werksituatie. Dit heeft evenwel niets te maken met

bijkomende inspanningen inzake het zich verder bekwamen om aldus een hogere administratieve waarde te hebben.

Het niet toekennen van een aantal voordelen zoals b.v. recht op diplomabijslagen ontmoedigt bijkomende inspanningen en discrimineert hen van het overig personeel van de gemeente of de provincie. Als volwaardig personeelslid' van de gemeente of de provincie is het administratief en geldelijk statuut bijgevolg van toepassing op het bibliotheekpersoneel, en kan men niet worden uitgesloten van enig voordeel op basis van de preferentiële barema's zoals recht op diplomabijslagen, mogelijkheid om over te stappen van de bibliotheek naar de administratie van de gemeente of provincie, enz.

Mag ik van de geachte Minister vernemen:

1. Wat zijn standpunt is inzake bovenvermelde aan gelegenheid?
2. In welke mate en op welke manier die discriminaties kunnen worden weggewerkt?

Antwoord

Ingaande op zijn vraag moet ik het geachte lid in eerste instantie verwijzen naar mijn antwoord op de vraag nr. 244 van 8 mei 1984 van de heer J. Van Elewyck (cf. Vlaamse Raad — Vragen en Antwoorden — nr. 16 van 5 juni 1984).

Voor een goed begrip citeer ik de passus welke betrekking heeft op de door U behandelde problematiek :

„ Het leidend en technisch personeel van een gemeentelijke of provinciale openbare bibliotheek behoort tot het gemeente- of provinciepersoneel. Deze vaststelling kan reeds duidelijk worden afgeleid uit de oorspronkelijke tekst van art. 3 van het KB van 9 juli 1980. Op dit personeel zijn dus ook de algemene bepalingen van toepassing welke met betrekking tot het geldelijk statuut van dit personeel bij koninklijk besluit zijn afgekondigd nl.:

- het KB van 3 december 1975 tot vaststelling van de grens van de algemene bepalingen betreffende de geldelijke valorisatie van de vroegere diensten die in de overheidssector door sommige leden van het provincie- en gemeentepersoneel werden verricht;
- het KB van 18 januari 1974 tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende de toekenning van een diplomabijslag aan sommige personeelsleden van de provincies, gemeenten, agglomeraties en federaties van gemeenten;
- het KB van 12 april 1977 tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende de in aanmerkingneming van de diensten door sommige personeelsleden van de provincies, gemeenten en agglomeraties van gemeenten verricht in de privésector, in hoedanigheid van door de openbare besturen tewerkgestelde werkloze of als stagiair krachten de wetgeving op de stage van jongeren.”

Om alle twijfels hieromtrent weg te werken, heeft de Vlaamse Executieve bij besluit van 7 maart 1984 tot wijziging van sommige bepalingen van de uitvoe-

ringsbesluiten van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk, inzonderheid artikel 1, het hiervoor geciteerde artikel 3 van het KB van 9 juli 1980 betreffende de toekenning van weddetoelagen voor het leidend en technisch personeel van de Nederlandstalige openbare bibliotheken aangevuld met de volgende bepaling: (BS 21/4/1984).

„ Voor het leidend en technisch personeel van de provincies en gemeenten, gelden echter als een subsidiëeringsvoorwaarde, de bepalingen van dit besluit als zij voor dit personeel gunstiger zijn dan de algemene regelen die van toepassing zijn voor de toekenning van een diplomabijslag, voor de geldelijke valorisatie van vroegere diensten verricht in de overheidssector en voor het in aanmerking nemen van diensten verricht in de privésector.

Ik meen dat alzo alle noodzakelijke maatregelen genomen zijn. De omzendbrief dd. 14 augustus 1981 van de heer Gouverneur van de provincie West-Vlaanderen is mijns inziens strijdig met de uitvoeringsbesluiten van het bibliotheekdecreet.

Vraag nr. 274 van 8 augustus 1985 van de heer J. VALKENIERS

Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme — Benoemingen

De benoeming van de Voorzitter en de leden van de raad van beheer van het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme wordt met name door de Vereniging Vlaamse Reisbureaus scherp bekritiseerd.

Het verwijt bestaat voornamelijk hierin dat personen worden benoemd die deze instelling steeds vijandig zijn gezind geweest en dat voorbij wordt gegaan aan een beroepsvereniging die zich steeds heeft ingezet voor de regionalisering van het toerisme.

Ten slotte wordt gesteld dat deze benoemingen slechts door politieke motieven zijn ingegeven.

Graag kende ik in dit verband het standpunt van de Minister.

Antwoord

De benoeming van de Voorzitter en de leden van de Raad van Beheer van het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme gebeurt door de Vlaamse Executieve. Derhalve moet de vraag beantwoord worden door de Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

M. GALLE GEMEENSCHAPS MINISTER VAN BINNEN- LANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 77 van 27 juni 1985 van de heer D. VERVAET

*Cultureel centrum „De Merselborre” te Vlezenbeek
— Infrastructuurwerken omgeving*

In Vlezenbeek (St.-Pieters-Leeuw) werd het cultureel centrum „De Merselborre ” gebouwd. De aankleding van de omgeving rond het centrum moet nog worden uitgevoerd. Deze plannen omvatten het aanleggen van een verkeersdrempel, een parkeerplaats en het aanbrengen van groen en zitbanken.

Deze werken werden echter nog niet uitgevoerd omwille van het uitblijven van subsidies.

Kan de heer Minister mij laten weten hoever dit dossier gevorderd is en wanneer de subsidie-aanvraag zal worden behandeld?

Antwoord

Aansluitend op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de vaste belofte van toelage verleend werd op 18 juni 1985. Het aanvangsbevel voor deze werken werd onlangs door het opdrachtgevend bestuur gegeven.

Vraag nr. 83 van 22 juli 1985 van mevrouw M. SMET

Tewerkstellingsprogramma's gehandicapten — Resultaten

Er werd door de Regering bij haar tewerkstellingsinitiatieven de nadruk gelegd op het feit dat er speciale inspanningen voor de tewerkstelling van gehandicapten moesten gebeuren.

Ik deel deze bekommernis omdat mijn ervaring vanuit mijn dienstbetoon mij heeft geleerd dat het inderdaad moeilijker is voor hen om aan werk te geraken.

Ik heb tot nu toe nergens de resultaten van deze regeeringsinspanningen kunnen vinden.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen:

1. welke maatregelen door hem gedurende de voorbije 4 jaar werden genomen om de tewerkstelling van gehandicapten te bevorderen? Ik denk hierbij speciaal aan maatregelen binnen uw eigen departement of/en binnen tewerkstellingsprogramma's;
2. wat is het resultaat van deze maatregelen sedert het begin van deze legislatuur.

N.B.: Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Aansluitend op haar vraag wens ik het geachte lid te verwijzen naar het antwoord van de heer Voorzitter van de Vlaamse Executieve, die bevoegd is voor het personeelsbeleid van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en voor het tewerkstellingsbeleid in Vlaanderen en naar het antwoord van Mevrouw de Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg, die bevoegd is voor het mindervalidenbeleid in Vlaanderen.

Vraag nr. 85 van 12 augustus 1985 van de heer E. VANKEIRSBILCK

Provincie West-Vlaanderen — Gemeentefinanciën

Mag ik van de geachte Minister verzoeken mij voor het dienstjaar 1985 voor elke gemeente van de provincie West-Vlaanderen, afzonderlijk volgende gegevens te willen verstrekken:

1. Het aantal opcentiemen in de onroerende voorheffing;
2. het percentage van de aanslagvoet van de aanvullende belasting op de personenbelasting;
3. de aanslagvoet van de belasting op het tewerkgesteld personeel;
4. de aanslagvoet van de belasting op de drijfkracht;
5. het resultaat van de koptabel in de gewone dienst van de begroting;
6. het resultaat eigen aan het dienstjaar in de gewone dienst van de begroting;
7. het algemeen begrotingsresultaat in de gewone dienst van de begroting.

Antwoord

Het geachte lid vraagt mij hem nopens de gemeentebegrotingen en -belastingen voor 1985 bepaalde statistische gegevens te verstrekken. Daar de informatie vrij omvangrijk is, wordt ze rechtstreeks aan het geachte lid toegestuurd.

P. AKKERMANS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTE- LIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN NATUURBEHOUD

Vraag nr. 176 van 23 juli 1985 van mevrouw M. TYBERGHEN-VANDEBUS- SCHE

Onderhoud onbevaarbare waterlopen eerste categorie — Uitgevoerde werken

Graag kreeg ik van de geachte Minister een inzicht in het beleid omtrent het onderhoud van de onbevaarbare waterlopen eerste categorie.

Daarom kreeg ik graag een overzicht van de kredieten die hiervoor waren voorzien op de begrotingen, en de eigenlijke uitvoering en uitbetaling, onderverdeeld per Vlaamse provincie, en dit gedurende de jaren 1982, 1983, 1984 en 1985.

Mag ik voor West-Vlaanderen voor de jaren 1983, 1984, 1985 een opsomming krijgen van de werken met de uitvoeringskosten per poldergebied?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. De gegevens betreffende de kredieten die voor de jaren 1982, 1983, 1984 en 1985 op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor de gewone ruimings-, onderhouds- en herstellingswerken aan de onbevaarbare waterlopen van de eerste categorie beschikbaar waren of zijn, zijn vermeld in de hierbijgevoegde tabel 1. In deze tabel zijn eveneens, per provincie, de vastleggings- of ordonnanceringskredieten opgegeven. De bij kredieten die voor de begroting 1985 ter beschikking werden

gesteld betreffen in hoofdzaak de terugbetaling van de kosten voor het onderhouden en het herstellen en het verzekeren van de normale werking van de pompstations op de onbevaarbare waterlopen van de eerste categorie.

2. De gewone ruimings-, onderhouds- en herstellingswerken die in de jaren 1983 en 1984 en 1985 tot op heden, door de Vlaamse Gemeenschap zijn uitgevoerd in het gebied van de polders in de provincie West-Vlaanderen, zijn vermeld in de tabel 2. Deze werken behelzen in hoofdzaak het maaiender taluds, het uitvoeren van ruimingswerken, het plaatsen van oeverversterkingen en het herstellen van pompen.

Tabel 1 — Onderhoudswerken aan onbevaarbare waterlopen van de eerste categorie

	Begroting	Antwerpen	Vl.-Brabant	West-Vlaanderen	Oost-Vlaanderen	Limburg	Totaal
1982	85.000.000	11.560.430	26.561.961	13.294.243	13.535.874	19.465.116	84.417.624
1983	90.000.000	24.590.392	9.778.572	18.166.365	15.339.511	22.108.004	89.982.844
1984 (1)	105.100.000	26.969.746	17.364.087	24.440.634	16.668.777	19.450.243	104.893.487
1985 (2) }	95.000.000	7.994.910	13.705.945	3.080.289	6.026.820	7.993.216	38.801.180
1985 (3) }		16.349.090	738.055	11.913.711	11.817.180	15.380.784	56.198.820
1985 (4)	61.000.000	5.146.293	103.136	3.241.813	1.632.190	4.559.878	61.000.000
Totalen	436.100.000	138.927.551	68.251.756	74.137.055	65.020.352	88.957.241	435.299.955

(1) met inbegrip van de bijkredieten van de vorige jaren (15.100.000 F)

(2) de werkelijke vastleggingen voor het 1ste halfjaar

(3) raming voor het 2de halfjaar

(4) bijkredieten voor de vorige jaren.

Tabel 2 — Provincie West-Vlaanderen

Onderhoudswerken door de Vlaamse Gemeenschap uitgevoerd aan onbevaarbare waterlopen van de eerste categorie in het gebied van de hierna vermelde polders.

Polder	1983	1984	1985	Totalen
Blankenbergse Polder	242.365	2.155.925	2.098.678	4.496.968
Zwinpolder	855.531	2.558.328	—	3.413.859
Zuidijzerpolder	181.072	1.713.490	2.541.004	4.435.566
Polder Noordwatering van Veurne	253.418	897.900	212.612	1.363.930
Damse Polder	295.142	—	—	295.142
Bethoosterse Broeken	—	480.680	2.327.272	2.807.952
Grote Westpolder	—	763.824	940.620	1.704.444
Totalen	1.827.528	8.570.147	8.120.186	18.517.861

Vraag nr. 177
van 24 juli 1985
van de heer H. KNUTS

Schulensmeer — Wachtbekken

Graag ontvang ik van de geachte Minister antwoord op de volgende vragen.

Zijn alle gronden in het binnenbekken van het **Schulensmeer** onteigend?

Zo ja, hoeveel heeft dit gekost?

Zo neen, hoever staat de procedure van de onteigening?

Antwoord

Ik deel het geachte lid mede dat de gronden gelegen in het binnenbekken van het wachtbekken „Het Schulensbroek” grotendeels eigendom zijn van de Vlaamse Gemeenschap.

Ik heb het Comité tot Aankoop van Onroerende Goederen dan ook gelast de resterende, nog te verwerven, gronden van het binnenbekken te onteigenen voor rekening van het Vlaamse Gewest.

Vraag nr. 178
van 24 juli 1985
van de heer J. VALKENIERS

Berm besluit — Maaiperiode

Het bermbesluit dat bepaalt dat niet voor 15 juni 1985 mocht worden gemaaid doet de gemeentebesturen veel kritiek incasseren over niet onderhouden bermen en wegen.

Op de koop toe begint in veel gemeenten op 1 juli het zomerruim. Denkt de geachte Minister niet dat 15 juni 4 weken te laat is om alles nadien nog tijdig proper te kunnen maken?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het bermbesluit onder meer gebaseerd werd op het vroegere beheer van hooiland, dat tweemaal per jaar gemaaid werd (in juni en in de nazomer).

Als er niet bemest werd — hetgeen ook inhoudt dat het maaisel werd afgevoerd — werd de grond steeds armer en het maaisel steeds kruidenrijker, waardoor er steeds kleinere massa van de percelen kwam. Deze ervaring die interessant bleek om toe te passen in verband met het bermbeheer leidt er toe dat de variatie in kruiden toeneemt naarmate de grond armer wordt en dat er beduidend minder en dus goedkoper kan gemaaid worden. Het gevolg van zo'n bermbeheer is dat de typische plantengroei met een natuurlijke differentiatie uit zichzelf ontluikt. Deze typische plantengroei geeft dan niet de verwarloosde vuile indruk, die de radicale maai- en sproeimethode tot gevolg heeft.

Het komt mij voor dat wanneer de gemeentebesturen het natuurvriendelijk bermbeheer toepassen, zij de geformuleerde kritiek aan de hand van de resultaten kunnen weerleggen.

Deze kritiek is immers veelal ingegeven door het niet vertrouwd zijn met de gunstige effecten en inzichten van natuurbermbeheer.

Op middellange termijn dringt het aangepast bermbeheer de wildgroei van netels en distels op natuurlijke wijze terug en neemt kruidenrijke plantengroei hun plaats in.

Aangezien het nu net de bedoeling is deze typische kruidenrijke plantengroei een kans te geven te ontluiken en te bloeien, is het niet mogelijk vóór 15 juni met de eerste maaibeurt te laten aanvangen.

Een aangepast en goed gestructureerd bermbeheersplan, waarbij rekening gehouden wordt met het feit dat niet alle bermen per se moeten gemaaid worden en dat zal leiden tot de hiervoor aangehaalde gunstige effecten, laat de gemeente toe na 15 juni nog tijdig rond te komen met de werkzaamheden en alles nadien proper te maken in de zin van de afvoer van het maaisel.

Vraag nr. 180
van 31 juli 1985
van de heer W. VAN RENTERGHEM

Bouwaanvragen — Openbaar onderzoek

Luidens artikel 6 van het koninklijk besluit van 6 februari 1971, betreffende de behandeling en de openbaarmaking van bouwaanvragen, kan tijdens het openbaar onderzoek iedereen zijn bezwaren en opmerkingen in verband met het ontwerp van de aanvraag schriftelijk ter kennis van het College van Burgemeester en Schepenen brengen.

Desbetreffend mocht ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen.

1. Of hieruit mag besloten worden dat bij dit openbaar onderzoek enkel inzage moet gegeven worden van het ontwerp (of met andere woorden de plannen)?
2. Of het College van Burgemeester en Schepenen al dan niet het recht heeft om eventueel inzage te weigeren van alle andere stukken van het dossier (bouwaanvraagformulieren, raming kostprijs, ingewonnen adviezen...)?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid mededelen dat art. 3 van het KB van 6 februari 1971 bepaalt dat bepaalde bouwaanvragen moeten openbaar gemaakt worden.

Dit houdt in dat de aanvraag moet bekend gemaakt worden op de wijze zoals bepaald in art. 5 en 6 van dit besluit.

De bekendmaking, volgens bijlage 1 en 2 van het desbetreffend besluit, bepalen dat nadere inlichtingen te verkrijgen zijn bij het gemeentebestuur en dit overeenkomstig art. 63 van de wet op de stedenbouw.

Het koninklijk besluit van 22 oktober 1971 tot uitvoering van artikel 63 van de stedenbouwwet bepaalt o.m. de aard der inlichtingen die dienen verstrekt over de ingediende bouw- en verkavelingsaanvragen. Meer in het bijzonder bevat bijlage 1 van dit besluit de staat van de inlichtingen die dienen verstrekt.

Vraag nr. 189
van 19 augustus 1985
van de heer J. DE MOL

Blaasveldbroek — Behoud als laagveengebied

Het Blaasveldbroek is een van de weinige overgebleven laagveengebieden in Vlaanderen. Samen met de laatste laagveengebieden dreigen ook een groot aantal moeras- en waterplanten voorgoed te verdwijnen uit onze Vlaamse flora. Op dit ogenblik zijn nochtans werken aan de gang om het Blaasveldbroek, een gebied van ca. 800 ha, naar rata van 2,6 m³/sec. te ontwateren. Dit is een gevolg van de beslissing om het Blaasveldbroek het statuut van „Staatsbos” te geven. Dit statuut stelt de beheerder in staat tot ontwatering over te gaan t.b.v. houtwinning. Als gevolg hiervan worden de sloten uitgediept en worden de veenplassen verbonden door buizenstelsels. Door het Blaasveldbroek tot „bos” om te toveren wordt het beheer als laagveengebied geblokkeerd. De ontwikkeling van bos op laagveen is bovendien een aanfluiting van zelfs de meest elementaire beginselen van de bosbouw en houtteelt.

Kan de Minister mij antwoorden op volgende vragen:

1. hoeveel laagveen natuurgebieden zijn er momenteel nog in Vlaanderen?
Welke zijn dat en hoe groot zijn deze gebieden?
2. Welke redenen kunt u aanhalen om de ontwatering van het Blaasveldbroek te verantwoorden en er bosbouw toe te laten?
3. Welke kosten zijn voorzien voor het veranderen van de waterhuishouding in het gebied?
4. Werden de wettelijke procedures wel gevolgd bij het nemen van de beslissing om het laagveen-natuurgebied („N” in de Gewestplannen ” staatsbos te maken?

Door wie werd deze beslissing genomen?

Antwoord

Vooraleer de vragen van het geachte lid te beantwoorden dien ik enkele van zijn voorafgaandelijke consideransen te weerleggen.

De beslissing om een bos aan de bosregeling te onderwerpen draagt in grote mate bij tot de bescherming van dit bos:

- onderworpen bossen kunnen niet vervreemd worden ;
- opsporing, vaststelling en vervolging van overtredingen op grond van het boswetboek is efficiënter ;
- een bedrijfsregeling laat toe om op lange termijn een wetenschappelijk gefundeerd en landschappelijk verantwoord beheer te plannen en uit te voeren.

Wat meer bepaald het Blaasveldbroek betreft werd een bedrijfsregeling uitgewerkt waaraan een groep deskundigen op gebied van plantkunde, dierkunde, bosbouw, hydrologie en ecologie... hun medewerking hebben verleend. De correcte uitvoering van de planning is gericht op een meer natuurlijke samenstelling en structuur van het bosbestand.

De bosbouwkundige maatregelen die daartoe noodzaak zijn, zijn nog niet gelijk te stellen met houtwinning, die in alle staatsbossen van het Vlaamse Gewest ondergeschikt is aan bosbehoud en bosverbetering in de zin van omvorming tot bossen die zoveel mogelijk het biologisch evenwicht benaderen.

Het is dan ook geenszins de bedoeling om de natuurlijke ontwikkeling van het laagveen kunstmatig te beïnvloeden, zoals dit wel het geval is in bepaalde gerichte natuureservaten.

Tenslotte moet ik ook onderstrepen dat het domeinbos slechts voor een deel uit laagveen bestaat. Dit laatste is voor een groot gedeelte door de mens beïnvloed ondermeer door particuliere populier-aanplantingen die reeds begonnen vlak na de eerste wereldoorlog. Deze beplantingen worden in het raam van de bedrijfsregeling geleidelijk verwijderd.

1. Onafgezien van de interpretatie van het begrip laagveengebied is het in het kader van deze vraag

niet mogelijk een volledige opsomming te geven van de natuurlijke laagveengebieden. Ik ben wel van mening dat de gebieden gelet op hun kwetsbaarheid en hun belangrijkheid, alle mogelijke bescherming verdienen.

2. De hydrologische werkzaamheden gebeuren van buiten uit het bos en het natuurgebied, dat 142 ha groot is. De dienst Bos- en Groenbeheer verkreeg de verzekering dat het waterpeil van het bos door deze ingreep niet zal gewijzigd worden.

De waterbeheersingsproblemen in het Blaasveldbroek zijn anderzijds veel omslachtiger en worden beïnvloed door belangrijker factoren dan de werkzaamheden aan de Zwarte Beek.

Om enigszins een beter inzicht in deze problematiek te verkrijgen zal een hydrologische studie worden uitgevoerd.

3. Buiten de kosten van de voorgenomen studie zijn er geen kosten voor waterbeheersingswerken in het domeinbos „Blaasveldbroek”.
4. Ingevolge artikel 1 van de wet van 19.12.1854 zijn Staatsbossen de facto aan de bosregeling onderworpen.

R. DE WULF GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 37 van 28 juni 1985 van de heer L. VANVELTHOVEN

Twee nieuwe „scanners” in de provincie Limburg — Toekenning

Eerlang zouden twee nieuwe „scanners” worden toegewezen in de provincie Limburg.

Naar ik echter verneem zouden deze toestellen bestemd zijn voor twee klinieken te Hasselt.

Dit zou betekenen dat Zuid-Limburg kan beschikken over een „scanner” (te Tongeren), midden-Limburg over drie (één te Genk, twee te Hasselt), terwijl Noord-Limburg (arrondissement Maaseik) verstoken blijft van deze nieuwe medische uitrusting.

Graag vernam ik:

1. of u deze informatie kan bevestigen;
2. of u dergelijke spreiding gerechtvaardigd vindt;
3. of bij deze spreiding de belangen van bepaalde klinieken niet primeren boven deze van de bevolking.

Antwoord

Op de door het geachte lid gestelde vragen kan ik het volgende antwoorden.

1. Heden heb ik nog geen enkele beslissing genomen met betrekking tot de toewijzing van de nieuwe transversale axiale tomografen met ingebouwd telsysteem.

2.-3. Bij de toewijzing van de transversale axiale tomograaf zal ik steunen op:

- de voorwaarden en criteria gesteld in het K.B. van 18 maart 1985 houdende vaststelling van de programmeringscriteria voor de transversale axiale tomograaf;
- de adviezen van de Vlaamse Commissie voor Ziekenhuisprogrammering, die in het kader van voornoemd K.B. van 18 maart 1985 werden uitgebracht en onder andere betrekking hebben op de provinciale verdeling van de transversale axiale tomografen.

Tevens zal ik rekening houden met:

- de diverse argumenten, die worden aangehaald in de aanvragen van de betreffende instellingen;
- de beschikbare functionele gegevens inzake de erkenning van de onderscheiden diensten en instellingen aangevuld met de gegevens verstrekt door de Medische Inspectie;
- de ter beschikking staande statistische gegevens m.b.t. de instellingen en hun onderscheiden diensten.

Rekening houdend met de globaliteit van al deze elementen zal een zo goed mogelijke geografische spreiding van de axiale tomografen en een billijke verdeling van deze apparaten over de verschillende netten worden betracht.

Vraag nr. 39
van 5 juli 1985
van de heer H. DE LOOR

OCMW - Zottegem — Bedrag en uitbetaling schade-loosstelling wegens niet in gebruikname ziekenhuis

Het OCMW te Zottegem diende reeds in 1983 een aanvraag in tot het bekomen van een schadeloosstelling voor de niet in gebruikname van een ziekenhuis „V” met een capaciteit van 60 bedden.

In antwoord op mijn parlementaire vraag van 26 februari 1985 antwoordde de heer Dehaene, Minister van Sociale Zaken, mij dat de schadeloosstelling van de niet in gebruikname van een ziekenhuis „V” ressorteren onder uw bevoegdheid.

Bij schrijven van 23 april 1985 liet u aan het OCMW te Zottegem weten dat een bedrag van 26.358.131 fr. toegewezen werd onder voorbehoud van het visum van het Rekenhof.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen:

1. welke de samenstelling is van dit bedrag?
2. Wanneer de uitbetaling ervan mag worden verwacht?

Antwoord

Wegens het specifiek en individueel karakter van de vraag zal het antwoord het geachte lid persoonlijk worden toegestuurd.

Vraag nr. 41
van 31 juli 1985
van de heer J. VALKENIERS

Arbeidsgeneeskunde — Toewijzing bevoegdheid

Sinds de staats Hervorming van 1980 kennen we het zonderlinge fenomeen dat de arbeidsgeneeskunde over twee verschillende instanties is verdeeld.

Inderdaad, de toepassing van de voorschriften van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming inzake hygiëne op de werkplaatsen en de gezondheid van de werknemers in het algemeen is een nationale materie, terwijl het toezicht op de oprichting en de werking van de Arbeidsgeneeskundige Diensten naar de Gemeenschappen is overgeheveld.

Onafgezien van de ondoorzichtigheid van de situatie, betekent dit een groot gevaar voor de kwaliteit van de arbeidsgeneeskunde in Vlaanderen.

Graag vernam ik of het hier niet aangewezen is de volledige arbeidsgeneeskunde bij één instantie onder te brengen, in casu de Gemeenschap?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid.

Antwoord

Ik deel de bezorgdheid van het geachte lid.

Als bevoegd Gemeenschapsminister heb ik mij voortdurend beijverd om klaarheid te scheppen in deze onlogische toestand, evenwel zonder veel succes. Ondermeer het hoogste administratieve rechtscollege heeft in dit opzicht een voor de Gemeenschappen erg minimalistische visie ontwikkeld.

Het behoort bijgevolg tot de opdracht van de bijzondere wetgever in deze aangelegenheid regelend op te treden. Allicht zullen de op til zijnde besprekingen over de verdere stappen in de staats Hervorming een ontwikkeling in de gunstige zin in de hand werken.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 28
van 15 januari 1985
van mevrouw M. VAN PUYMBROECK

Personeelskader AROL, OVAM, VZ W, WZK — Stand van zaken

1. Welk is het huidig personeelskader qua vastbenoemden van niveau 1 wat betreft het diploma, de specialisatie en eventueel het tweede diploma, postgraduaatopleiding of andere later genoten op-

leiding? Hoe is dit gesteld voor de tijdelijken met inbegrip van de BTK'ers, TWW'ers, DAC'ers enz?

2. Welk is de personeelsbezetting die in de toekomst wordt voorzien op dit kader?

Voor wanneer wordt de aanwerving voorzien en in welke functies? Wordt daarbij voorrang gegeven aan de mensen die op dit ogenblik in tijdelijk dienstverband werken?

3. Zullen in de toekomst nog personen tijdelijk in dienst worden genomen of blijven?

Antwoord

Aansluitend bij mijn voorlopig antwoord van 19 februari 1985 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat, gelet op zijn omvangrijkheid, het definitief antwoord op de voormelde vraag rechtstreeks aan haar wordt medegedeeld.

Vraag nr. 70
van 26 april 1985
van de heer J. GABRIELS

Zwijgplicht van ambtenaar — Gevolgen openbaarheid van bestuur

De Secretaris-Generaal van uw Ministerie maakte onlangs aan alle diensten een omzendbrief over, die betrekking heeft op de zwijgplicht van ambtenaren.

Immers de huidige wetgeving gaat uit van een principiële beslotenheid en geheimhouding van bestuur. Dit betekent dat bepaalde documenten niet ter inzage liggen van de burger.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Welke regelen zijn van toepassing op de zwijgplicht van uw ambtenaren?
2. Welke stappen wenst de Minister te ondernemen om op dit vlak de nodige verbeteringen aan te brengen, opdat er een zo groot mogelijke openbaarheid van bestuur tot stand kan komen?

Antwoord

1. Conform artikel 87 § 3 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen zijn de deontologische regelen vervat in het statuut van het Rijkspersoneel van toepassing op het personeel van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.
2. De openbaarheid van bestuur is momenteel in de diensten van de Vlaamse Executieve maximaal gewaarborgd volgens democratische beginselen, met inachtneming van de scheiding van de machten.

Hoe groot men die openbaarheid ook wensen kan, ze zal steeds gebonden moeten blijven aan de intrinsieke verantwoordelijkheid voor de inhoud van de genomen of te nemen bestuursmaatregelen.

De Bijzondere Wetgever heeft de Vlaamse Executieve niet gemachtigd om enige wijziging aan te brengen aan het statuut van het Rijkspersoneel, noch om de uitvoering ervan geheel of gedeeltelijk op te schorten. De Nationale overheid behoudt ter zake de volheid van bevoegdheid.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 100
van 22 augustus 1985
van de heer T. KELCHTERMANS

Reductie werkloosheid — Contradictorische gegevens

Ondanks de hoge werkloosheidsgraad zouden er volgens mijn informatie jaarlijks toch nog enkele duizenden werkaanbiedingen niet kunnen opgevuld worden.

Gaarne vernam ik van de Minister omstandig antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel werkaanbiedingen bleven er per jaar en per provincie sedert 1978 tot heden onbeantwoord?
2. Op welk studieniveau situeren zich deze onbeantwoord gebleven werkaanbiedingen?
3. Hoe verklaart u deze klaarblijkelijke contradictie?
4. Welke stappen heeft u sinds uw ambtsaanvaarding ondernomen om dat aantal niet-opgevalde werkaanbiedingen drastisch te reduceren?

Voorlopig antwoord

Aan de administratie werd opdracht gegeven de door het geachte lid gevraagde inlichtingen te verzamelen. Zodra zij zijn ingezameld zal op de gestelde vragen een definitief antwoord worden verstrekt.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil